

28.12.5

103a → 104a (משנה ב) → 103a

<p>1. והלכה המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לפהו לו יְהִיהָ: ויקרא ז, ח</p> <p>2. אִשָּׁם הוּא אִשָּׁם אִשָּׁם לֹא: ויקרא ה, יט</p> <p>3. וְהַפְּשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֶתָּה לְנִתְחֶיהָ: ויקרא א, ו</p> <p>4. וְעִשִּׂיתָ עֲלֵתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהָדָם עַל מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֶיךָ וְדָם זְבָחֶיךָ יִשְׁפָּךְ עַל מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכַל: דברים יב, כז</p>

- I כהנים: which עולות have their pelts given to משנה ב'
- a Rule: if the מזבח did not "acquire" the meat of a particular עולה, that עולה's pelt does not go to כהנים
- i Source: v. 1 – עולת איש
- ii nonetheless: if an עולה is slaughtered לשמה – שלא לשמה – tho it isn't reckoned to בעלים כהנים get its pelt
- iii point: עולת איש doesn't exclude women
- b Related ברייתא: interpreting עולת איש
- i עולת הקדש ד' יהודה
- 1 Meaning (ר' חייא בר יוסף): עולה coming from leftover funds
- (a) Challenge: only works if such funds go to עולת צבור; if they go to עולת יחיד – should be included
- (b) Defense (רבא): העולה refers to "עולה" – same here, means "original עולה", not bought with מותרות
- 2 בדק הבית ד' אייבו בשם ר' ינאי
- 3 Even: according to those who maintain that מדק הבית hold is not מה"ת – עור (מזבח) has no claim – it holds
- 4 Support for 1st meaning: ר"נ explained that it refers to מותרות
- (a) Challenge: יהודה ר' was persuaded by ר"נ that המתורות מן הבאה – the pelt goes to כהנים
- (i) To support: the הודיע הכהן מדרש on v. 2
- (b) ר"י understood it to exclude a case of מקדיש נכסיו if the property included animals fit for מזבח, per ר"נ
- (i) ד"א: all animals sold to people who need (males – עולות, females – שלמים)
- (ii) ד"י: males brought as עולות, females sold שלמים
1. 'tho: ר"י holds that a person's הקדש may be split (קדוה"ג/קדושת דמים), he agrees that הקדש of the pelts doesn't hold (and belongs to בדק הבית – doesn't go to כהנים)
- ii עולת גרים ד' יוסי בר יהודה
- 1 Challenge: a גר is an איש
- 2 Answer: reference is to a גר who died without יורשים
- II עולות expanding gift of pelts beyond משנה ג'
- a All קדשים קלים pelts go to donors
- b All קדשי קדשים pelts go to כהנים
- i Source: ק"ו from עולה, where they don't get meat, but get pelts
- ii Note: cannot challenge this argument from מזבח (i.e. מזבח gets meat) – since מזבח never gets any pelt
- III Related ברייתא: עולת איש is expanded to include גרים ועבדים נשים, גרים ועבדים נשים, גרים ועבדים נשים via the superfluous עור העולה
- a But: not to include any עולה that didn't count for the donor – e.g. נשחט חוץ לזמנו
- b However: if offered לשמה, שלא לשמה, tho not counting for בעלים כהנים still get pelt per עור העולה
- c further: expanded to include all קדשי קדשים
- i עור העולה ד"ק simply read from
- ii ד' ישמעאל via ק"ו (as per משנה ב)
- 1 note: cannot challenge ק"ו from מזבח, as it never gets any pelts
- iii ד"ב only עולה is needed, (derived from אשר הקריב) as generally pelts follow meat
- 1 for example: חטאת eaten by כהנים, they get pelt (and may even cook meat in pelt)
- 2 ד"א: pelt, which must be flayed (v. 3) would go to מזבח (or burnt) → קמ"ל that it goes to כהנים
- 3 אונן and טב"י, מחו"כ לו יהיה
- (a) קמ"ל – עור – they don't get meat (may not currently eat it) but could get עור
- iv analysis: ד"ק doesn't use ק"ו – even though we could use it, text explicated inclusion of קדשי קדשים
- 1 אונן and טב"י, מחו"כ – uses אשר הקריב – ר"י
- (a) challenge: why doesn't he use לו יהיה for that?
- (b) answer: he uses לו יהיה (which is מופנה) for ג"ש (from אשם) to allow bones of עולה

- IV ד משנה ד dispute about status of pelts of קדשים that became פסול before/after flaying
- a כהנים before הפשט – not given to כהנים; if נפסלו before flaying – given to כהנים
 - b בית השריפה "never saw" pelts going out to בית השריפה
 - i Support (ר"ע): if we flay בכור and it proves to be a טריפה, pelt still goes to כהנים
 - ii Dissent (חכמים): "לא ראינו" is no proof – it is sent out to בית השריפה (if הפשט before נפסל)
 - c Analysis: of our משנה against משנה ג, which implies that even if he flayed before זרה"ד → בשר למזבח, עור לכהנים
 - i Per: ר"א who rules that דם is not מרצה for עור independently
 - ii But: our משנה – per רבי, who rules that דם is מרצה for עור independently
 - 1 since our משנה is רבי, previous is also רבי, who concedes that there is no הפשט before זרה"ד
 - 2 since מ"ג is ר"א, so is ours and אחר הפשט / קודם/אחר הפשט in our משנה → before/after fit for הפשט
 - iii Background (תוספתא זבחים יא:טו): dispute ר"א/ר"ב if דם is מרצה for עור independent of בשר
 - 1 Suggestion: their dispute align with dispute ר"א/ר"ב (v4) if need דם & בשר (i.e. do זרה"ד if no בשר around?)
 - (a) Note: according to ר"י, "בשר: דם" teaches that both are put up with זריקה (→ air space between כבש → מזבח)
 - 2 Rejection: all agree that according to ר"א, דם is מרצה for עור by itself
 - (a) Dispute; is within יהושע ר"י's opinion – רבי follows ר"י straight up
 - (i) יהושע דאב"ש only applies to meat (no loss to כהנים), not to pelt
 - 1. Per: ר"י's opinion בדיעבד (if he did זרה"ד with no meat inside and טהור – הורצה)
- V Analysis of ר' חנינא סגן הכהנים testimony:
- a Challenge; all חטאות פנימיות have pelts burnt!
 - i Defense: that is the proper procedure – he was referring to פסול
 - b Challenge: if it became נפסל before זרה"ד and after הפשט
 - i Answer: he held like רבי – that is still put up and not burnt (per above)
 - ii Alternatively: he may agree that there never was הפשט before זרה"ד
 - c Challenge: what if the קרבן was found to be a טריפה in the stomach?
 - i Answer: he holds that in such a case, it is accepted
 - 1 Support: from ר"ע's statement in our משנה
 - 2 ר"ע teaches that this applies even outside of מקדש
 - (a) ר"ע ד' יוחנן we rule like ר"ע
 - (i) But: ר"ע only permitted if אהא מומחה permits it
 - (b) Final הלכה both the meat and pelt are disposed of (meat is buried, pelt burnt)